

Lolland-Falster, det sydfynske område og visse dele af Nord- og Nordvestjylland.

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Det lokale selvstyre er et meget væsentligt element i det danske folkestyre. Det er indlysende godt at løse opgaverne så tæt på borgerne som overhovedet muligt. Derved er der stor sandsynlighed for, at brugerne oplever en bedre livskvalitet. Det er nemlig ikke nødvendigvis sådan, at befolkningen i f.eks. Sønderjylland værdsætter de samme servicetilbud lige så højt som befolkningen i Nordsjælland eller omvendt.

Men det kommunale selvstyre kan altså kun fungere, såfremt der er en rimelig stor opmærksomhed fra statens side på de regionale hensyn, der må tages.

Når der tages initiativer, og når der investeres med statslige midler, må sådanne regionale hensyn indgå. Gode hensigter er altså ikke nok. Der skal også handling til. Det nytter ikke meget, at vi i teorien har et godt demokratisk system, hvis vi ikke rigtig har noget at have det i.

Der er i tidens løb, ikke kun i dag, men når jeg tænker nogle år tilbage, sagt utrolig mange smukke ord om en bedre og mere ligelig udvikling mellem regionerne, men når det kommer til handling, er der altså godt nok ikke sket ret meget, uanset hvilken farve regeringen har haft.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om der er mere sandhed end som så i det gamle mundheld om, at ministre forgår, men embedsmænd består. Jeg er spændt på at se, om den nye borgerlige regering er i stand til at frigøre sig fra denne påstand. Den regionalpolitiske redegørelse tyder desværre ikke rigtig på det.

Kl. 14.00

Jeg havde gerne set, at redegørelsen i langt højere grad havde været fremadrettet og handlingsorienteret, ikke mindst set i lyset af, at det fremgår af redegørelsen, at de regionale forskelle er blevet stadig større i de senere år. Det drejer sig bl.a. om lavere indkomst, højere arbejdsløshed, mange helt uden for arbejdsmarkedet osv. Det er en udvikling, som vi nødvendigvis må have vendt.

Desværre må jeg jo sige, at debatten her i dag tyder ikke alt for meget på, at vi får den vendt. Såvel fru Marianne Pedersen som fru Else Theil Sørensen har i deres ordførertaler og i de svar, de har givet på de spørgsmål, der er stillet af an-

dre ordførere, ingenting sagt, absolut ingenting, intet konkret.

Hvad er det, regeringen har at byde på på de her områder? Hvad er regeringens holdning til de vedtagelser, der har ligget i forvejen, hvor vi egentlig har haft nogle gode fremadrettede ting? Hvorfor kan regeringspartierne ikke i dag stemme for det forslag til vedtagelse, som vi andre har arbejdet med, og som Kristeligt Folkepartis ordfører har arbejdet meget med? Jeg synes, det er utrolig svært at forstå, at det virkelig skulle være regeringens regionalpolitiske målsætning, at tingene ikke skal længere, at det er pæne ord og ikke mere.

For mig at se er der ingen tvivl om, at uddannelsesmulighederne er en meget afgørende faktor for, at de udsatte områder kommer på fode igen. Det gælder naturligvis de teoretiske uddannelser, men det er især vigtigt i de udsatte områder, at erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelserne fungerer. Men i modsætning til, hvad der tidligere er sagt af de nuværende regeringspartier om at sikre en ligelig udvikling her i landet, er realiteten desværre, at regeringens og Dansk Folkepartis politik på området gør forskellene endnu større i stedet for mindre; stik imod hvad Folketingets flertal tidligere har besluttet.

Jeg synes, det er ærgerligt, at det er sådan, at erhvervsskolerne – elever og lærere – bliver nødt til at aktionere landet over i protest mod, at regeringen skærer ned på området. Jeg synes, det er med rette, at man aktionerer.

Ud over de problemer, der allerede er bl.a. med få midler til undervisning, ja, så spares der nu yderligere et antal millioner kroner, selv om den nuværende statsminister lovede i valgkampen, at erhvervsskolerne skulle blive prioriteret, hvis han fik magten. Det fik han som bekendt, hvorefter alt om forbedringer er glemt. Det er et løftebrud. Som det står i Politikens leder i dag, er der tale om et løftebrud, og jeg kan kun sige, at jeg er enig.

Det er bare et enkelt eksempel på, hvad der sker, hvad regeringen gør i forbindelse med uddannelserne. Et andet eksempel kan man læse i Jyllands-Posten i dag. Det er seminarierne, der gør opmærksom på, at det efterhånden ikke længere er muligt at tilrettelægge undervisningen på en forsvarlig måde.

Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at vi her skal se, at uddannelserne, det, vi i virkeligheden skal leve på fremover, bliver skåret ned i stedet